

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/893/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

84/2013. (IV. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (a továbbiakban: panaszos) 2012. november 8-án előterjesztett **panaszát** a 2013. április 10-én – dr. Kádár András Kristóf és dr. Féja András testületi tagok távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – B. [...] Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. november 8-án a Testület elektronikus formanyomtatványán terjesztette elő panaszát – amelyet aláírásával 2012. november 20-án látott el –B. városban, a [...] kerületében foganatosított igazoltatása miatt.

I.

1) A panaszos előadta, hogy 2012. október 31. napján 12 óra 25 perckor a Budapest, [...] kerület N. u. 30-32. szám előtt várakozott az utcán, amikor arra lett figyelmes, hogy egy sötét autóból (*rendszáma: [...]*) előzőleg kiszálló két férfi közelít felé, majd egyikük felszólította arra, hogy fényképes igazolvánnyal igazolja magát. Ekkor vette észre a panaszos, hogy mindkettejük nyakában rendőrségi jelvény lóg (*azonosítószámaik: [...]*). Mivel a panaszos a közeli lakásából csak ebédelni ment, ezért nem volt nála igazolvány, amit a zsebei megtapogatása és az erről való meggyőződés után közölt is a rendőrökkel, majd megkérdezte,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

hogy milyen célból kívánják igazoltatni. Erre az egyik eljáró rendőr közölte, hogy azért, mert intézkedés alá fogja vonni és ennek érdekében fáradjon a gépjárművükhöz. Ezt a választ nem találta elfogadhatónak a panaszos, hiszen az Rtv. 20. § (2) bekezdése előírja az intézkedő rendőr számára azonosítójának, nevének, valamint az intézkedés tényének és céljának közlését, az intézkedést megkezdését megelőzően, ezért újra rákérdezett az intézkedés céljára. Az újabb kérdésre azt a választ kapta, hogy „közrend, közbiztonság védelme érdekében” igazoltatják, a rendőrségi törvény 29. § (1) bekezdése alapján. Ezt már a gépjárműhöz közeledve „árulták el”, mire a panaszos úgy reagált, hogy az Rtv. szerint közölniük kell az intézkedés célját is, mire azt a választ kapta, hogy „sok minden van a rendőrségi törvényben”. Ezt követően az egyik – a panaszos emlékei szerint a [...] azonosítószámú – rendőr felszólította, hogy pakolja ki a zsebeit, és közölte, hogy meg fogja motozni. Zsebei kipakolása közben a másik rendőr megkérdezte a panaszos adatait, melyeket megadott. Közben megkérdezték, hogy mit csinált az utcán – amihez a panaszos véleménye szerint semmi közük nem volt, de ennek ellenére elmondta, hogy várt valakire.

A panaszos az egész intézkedés alatt együttműködően viselkedett, azt is felajánlotta, hogy kísérik el a közelben található lakásáig, ahol személyi igazolvánnyal is tudja magát igazolni, amit természetesen visszautasították.

Miután a motozás eredménnyel nem járt, a panaszos eszébe jutott, hogy a gépkocsi motorháztetőjére korábban általa elhelyezett pénztárcában van az ügyvédi igazolványa, melyet át is adott az adatait kérő rendőrnek. Az egyik rendőr közölte, hogy „ezzel kellett volna kezdeni”, majd megkérdezte, hogy miért nem adta át korábban az igazolványát. Erre a panaszos az „igazat” felelte, azaz, hogy nem jutott eszébe, hogy az is nála van. Kisebb méltatlankodás mellett („Nem vagyunk kötelesek ezt az igazolványt elfogadni.”) az intézkedést a rendőrök befejezték.

Azután, hogy a panaszos közölte rendőrökkel, „ne lepődjenek meg, ha panaszt fog tenni”, köszönés és elnézésekérés, vagy az intézkedés céljának, okának, vagy nevüknek és azonosítójuknak utólagos közlése nélkül beültek az autójukba és elhajtottak.

2) A Testület 2012. november 14-én kelt tájékoztató levelében a panasz aláírással történő megerősítése mellett az intézkedés egyes körülményei felől érdeklődött a panaszostól. A panaszos a Testület által feltett kérdések alapján azzal egészítette ki a panaszát, hogy a rendőrök civil ruhát viseltek, és azonosító számukat, ahogy nevüket sem közölték. A ruházatátvizsgálást semmivel nem indokolták – aminek kapcsán a panaszos zárójelben jegyezte meg, hogy „rendkívül alapos volt” –, pusztán azt közölték, hogy meg fog történni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A B. városi Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: [...])[...] Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály [...] Alosztály vezetőjének utasítása alapján a körzeti megbízott (K.

P. r. törzsőrmester) (a továbbiakban: körzeti megbízott) a következő jelentést készítette a panaszolt esettel kapcsolatban.

A körzeti megbízott rögzítette jelentésében, hogy 2012. október 31-én a 01070/9874/201243. ált. számon elrendelt fokozott ellenőrzésben vett részt. A fokozott ellenőrzés során kiemelt figyelmet kellett fordítani a kerület területén történő vagyoni elleni bűncselekményekre, ezek közül is a lakásbetörésekre és a besurranásokra, mivel azok kisebb növekedést mutattak. Az eligazításnak megfelelően a szolgálatot civil, rendőrségi jelleggel el nem látott gépjárművel hajtotta végre, polgári öltözetben.

A fenti helyen és időben a körzeti megbízott járőr társával járőr tempóban haladt a N. utcán, amikor figyelmesek lettek egy sötét öltözéket viselő személyre, akinek fején kapucni vagy sapka volt. Amikor elhaladtak a férfi mellett, a fenti lakóház bejárati kapujának apró ablakán nézett be, majd ezt követően a kapucsengőt kezdte el nyomkodni. A panaszos viselkedését tovább figyelték, miután félreparkolt a körzeti megbízott. Azt feltételezték, hogy a panaszos észrevette jelenlétüket, mivel a bejárati kaputól eltávolodott, majd zsebre dugott kézzel az utca irányába fordult.

Az eligazításban szerepelt, hogy a fenti okokból szükséges a lakóházakba bemenő, illetve onnan kijövő személyek, valamint azok környékén gyanúsán viselkedő személyek intézkedés alá vonása és azok ruházatátvizsgálása.

Ekkor léptek oda a személyhez, akinek „Jó napot kívánok [...] kerületi rendőrség” mondattal egyidejűleg felfedték rendőri jellegüket szolgálati igazolványuk és jelvényük felmutatásával, majd intézkedés alá vonták és személyi igazolványának átadására szólították fel.

Az intézkedés alá vont személy azonnal kérdőre vonta a körzeti megbízottat, hogy mi alapján igazoltatják őt, „hiszen nem csinált semmit”. Ekkor a panaszossal közölte, hogy az Rtv. alapján a közrend és közbiztonsági okból vonják intézkedés alá. Mielőtt közölhették volna a további jogalapot, azonosítójukat és beosztási helyüket az a panaszos folyamatosan „göggös és cinikus megjegyzéseket tett” rájuk és az intézkedésre egyaránt, valamint kihangsúlyozta, hogy „nem érti miért van erre szükség és, hogy Ügyvéd”. A panaszos „folyamatosan kérdéseket tett fel, amelyekre a választ megadni nem volt lehetőség, mivel a kérdés feltételek és a cinikus megjegyzések folyamatosak voltak”, és a panaszos a körzeti megbízott válaszait nem hallgatta végig.

Ekkor a panaszost felszólította, hogy lépjen a szolgálati gépjárműhöz, mivel át fogja vizsgálni a ruházatát. A panaszos közölte, hogy azonnal kéri nevüket és jelvéyszámukat, amelyre közölték vele, hogy az intézkedés végén a kért adatokat meg fogják adni. A panaszos a felszólításoknak eleget tett, azonban továbbra is folytatta cinikus megjegyzéseit a foganatosított intézkedésre és felhívta a rendőrök figyelmét arra, „jó ha tudjuk, hogy Ő ügyvéd”.

A körzeti megbízottnak annyit sikerült közölnie a panaszossal, hogy az elszaporodott betörések és besurranások miatt történik a fokozott ellenőrzés és viselkedése gyanússá vált számukra. Ekkor szintén nevetségesnek titulálta a rendőröket, és közölte, hogy a barátnőjét várja. Tájékoztatták a panaszost, hogy miután a ruházatátvizsgálással és a körzési nyilvántartásban történő ellenőrzéssel végeztek, nincsen további intézkedésre szükség, és a barátnőjére való várakozásnak nincsen akadálya.

A szolgálati gépjárműnél a panaszos, ruházata tartalmát rendőri kérésre a motorháztetőre pakolta, majd ruházatát a körzeti megbízott átvizsgálta, amelynek során szintén nem tetszését fejezte ki.

A körzeti megbízott megjegyezte, hogy a ruházatátvizsgálás rövid ideig tartott, az nem volt megalázó (kezeit nem kérte, hogy emelje fel, csak állt a gépjármű előtt), és kifejezetten ügyeltek a diszkrécióra, mivel a civil öltözet lényege az volt, hogy a rendőri jelleg rejtve maradjon. A panaszos ruházatában bűncselekményre utaló, vagy abból származó tárgyat nem talált a körzeti megbízott.

A ruházatátvizsgálást követően a panaszos adatait bemondás alapján rögzítette, majd ellenőrző kérdéseket tett fel, ami után az ügyeleten keresztül a fényképes nyilvántartásban és a körzési nyilvántartásban is ellenőrizte. Fényképes nyilvántartásban szerepelt adatok valóságosak voltak, körzésben a panaszos nem szerepelt.

Az intézkedés során, az adattárból történő lekérdezés alatt a panaszos újból felhívta a figyelmüket arra, hogy ügyvédként dolgozik, és ne lepődjenek meg, ha bepanaszolja őket. Ekkor a panaszossal közölték, hogy panaszával kapcsolatban azonnal tehet bejelentést ismert segélyhívókon keresztül, valamint, hogy személyes panasztételre a kerületi rendőrkapitányságon, valamint a 1139 Budapest Teve 4-6. szám alatt található Budapesti Rendőr-főkapitányságon is van lehetősége a kijelölt panaszirodán. A panaszos a felvilágosítást megköszönte. Az intézkedés végén a körzeti megbízott megadta a panaszosnak nevét, jelvéyszámát és beosztási helyét.

Az intézkedés tényét, helyét a körzeti megbízott jelezte a kerületi rendőrkapitányság ügyeletének, aki tudomásul vette azt.

2) Az intézkedésben résztvevő r. zászlós (*L. N. r. zászlós*) (a továbbiakban: r. zászlós) a [...] Alosztály vezetőjének utasítására készített jelentést a panaszossal szemben végrehajtott intézkedésről.

A r. zászlós 2012. október 31-én a 01070/9874/2012.ált. számon elrendelt fokozott ellenőrzésben vett részt. Az eligazítás során felhívták a figyelmet a kerületben elszaporodó vagyron ellenes bűncselekményekre, betörésekre, trükkös lopásokra, mivel azok elszaporodtak az illetékeségi területükön.

A panaszolt napon és időben a [...] kerületi N. utcán haladt a r. zászlós járőrtársával – [...] *forgalmi rendszámú* – szolgálati gépkocsival, amikor felfigyeltek egy nem megszokott módon viselkedő személyre, aki zsebre tett kézzel a fenti utca egyik kapualjában, fején egy sapkával vagy kapucnival áll, majd megfordul és a kapucsengőt nyomogatja, a továbbiakban pedig az utca irányába fordul és figyel az ott elhaladó személyeket. Ekkor a r. zászlós járőrtársa félreállt a szolgálati gépkocsival és az autóból figyelték tovább a számukra gyanúsán viselkedő személyt.

Mivel kis idő elteltével a férfinak nem ment oda senki, illetve ő is egy helyben maradt, és a fenti cselekményét folytatta, így őt intézkedés alá vonták.

Mikor odaléptek hozzá „jó napot kívánok, rendőrség” szavakkal köszöntötték, szolgálati igazolványukat és a mellette elhelyezkedő jelvényt felmutatták, majd közölte a r. zászlós társa, hogy a kerületi kapitányság rendőrei, valamint, hogy igazolja magát, mire a panaszos

nem tetszését nyilvánította ki a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben, de ettől függetlenül a felszólításnak eleget tett.

A panaszossal a körzeti megbízott folyamatosan kommunikált, de ő többször beleszólt abba, nem hagyta, hogy a körzeti megbízott az intézkedés fogatosítására vonatkozó tájékoztatását végigmondja, befejezze, mivel mindenféle kérdést tett fel és közölte, hogy „amúgy is ügyvéd és hogy ő biztosan meg fogja panaszolni az intézkedést”.

A panaszos igazoltatása során megállapítást nyert, hogy nem rendelkezik a helyszínen fényképes személyi igazolvánnyal, ezért az ügyeleten keresztül ellenőrizték le.

A helyszínen továbbá ruházatátvizsgálást hajtottak végre, amelynek során bűncselekményből származó vagy arra utaló tárgy, eszköz nem került elő.

A panaszossal az intézkedés végén közölték, ha az intézkedéssel szemben panasszal kíván élni, akkor hol és milyen módon teheti azt meg, illetve megadták a panaszosnak nevüket, jelvénytűszámukat, amelyet a helyszínen tudomásul vett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette azt, hogy jogszerű volt-e a panaszos igazoltatása és ruházatának átvizsgálása, valamint, hogy az eljáró rendőrök a szolgálati fellépés és a szükséges tájékoztatások (intézkedés ténye és célja) kapcsán eleget tettek-e a jogszabályi előírásoknak.

A Testület a panasz eljárás során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogból levezethető személyi integritáshoz, a VI. cikk szerinti személyes adatok védelméhez, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

1) A panaszos kifogásolta, hogy az intézkedő rendőrök nem tartották be a szolgálati fellépésre vonatkozó rendelkezéseket, így az intézkedés kezdetén őt arra szólították fel, hogy fényképes igazolványát adja át, azonban az intézkedő rendőrök sem nevüket, sem azonosító számukat nem közölték, és az intézkedés tényének és céljának közlésére csak azután került sor, hogy a panaszos arra kétszer kifejezetten rákérdezett. A panaszosnak ekkor azt mondták, hogy közrend és közbiztonság érdeke védelmében igazolják az Rtv. 29. §-a alapján.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2)

bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogával. Mint látható Szolgálati Szabályzat további kötelezettséget ró a polgári ruhában intézkedő rendőrré, amikor úgy fogalmaz: polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

A kérdést illetően az intézkedésben részt vevő körzeti megbízott azt jelentette, hogy azután, hogy társával odaléptek a panaszoshoz, ő a következőket közölte vele: „Jó napot kívánok [...] kerületi rendőrség”, és ezzel egyidejűleg fedték fel rendőri jellegüket úgy, hogy szolgálati igazolványukat és jelvényüket felmutatták, majd felszólították a panaszost a személyi igazolvány átadására. Az r. zászlós jelentése lényegében azonosan tartalmazza az intézkedés kezdetén általuk elmondott információkat. A körzeti megbízott azt is kifejtette, hogy a panaszos azonnal kérdőre vonta őket az intézkedés miatt, ezért lehetősége csak ezt követően volt arra, hogy elmondja azt, hogy az Rtv.-ben foglalt közrend és közbiztonsági okból vonják intézkedés alá. Itt kell megjegyezni azt, hogy a panaszbeadvány tartalma bizonyos értelemben fedi a rendőri jelentést, hiszen a panaszos állította, hogy csak azt követően kapott tájékoztatást arról, hogy a közrend és közbiztonság érdekében történik az intézkedés, hogy arra ő kétszer is rákérdezett. Mindkét jelentésből és a panaszbeadványból is az tűnik ki, hogy a panaszos folyamatosan kérdéseket intézett a rendőrökhöz, ahogy az is kiderül mindkét fél által nyújtott információból, hogy a panaszos jelezte ügyvédi mivoltát. A körzeti megbízott jelentésében arra is kitért, hogy a panaszos kérdései és folyamatos cinikus megjegyzései mellett azt még sikerült elmondania, hogy a környéken elszaporodott betörések és besurranások miatt van érvényben a fokozott ellenérvényezés, és a panaszos magatartása számukra gyanússá vált.

A rendőrök azonosíthatóságát illetően a körzeti megbízott jelentése azon többletinformációt tartalmazta, hogy az intézkedés végén megadta nevét, jelvénytípusát és beosztási helyét a panaszosnak. Azt is le kell rögzíteni, hogy a panaszos beadványa a rendőrök azonosító számát teljes pontossággal tartalmazta.

A Testület – a rendőri jelentések alapján is – némi hiányosságokat fedezett fel az intézkedés kezdetén elhangzott tájékoztatások kapcsán. A két intézkedő rendőr jelentése mindössze arról szól, hogy az intézkedés köszönéssel, a [...] Kerületi Rendőrkapitányságra utalással, illetve a szolgálati igazolványok és jelvények felmutatásával vette kezdetét. Ebből az következtethető ki, hogy a civil ruhában intézkedő rendőrök az intézkedés elején nem mutatkoztak be és az azonosító számukat sem közölték, ugyanakkor az is tény, hogy a panaszbeadványban a két azonosító szám rögzítésre került. Ez pedig azt igazolja vissza, hogy a panaszos mégiscsak tudomást szerzett az intézkedés alatt a rendőrök azonosításához szükséges adatról/adatokról. **Mindezek okán a Testület nem tartotta indokoltnak megállapítani a kérdést illetően a**

tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. Ugyanezen alapjog sérelmét az intézkedés tényének és céljának közlése kapcsán azért nem állapította meg a Testület, mert tény, hogy az intézkedő rendőr a közrend és közbiztonsági érdekből és célból történő személyazonosság megállapítását közölte a panaszossal – azaz a jelentések és a panaszbeadvány e tekintetben megegyezik –, még akkor is, ha azt vélhetően a panaszos „előzetes aktív ráhatására” tette meg.

2) A Testület ezt követően megvizsgálta a panaszos igazoltatásának jogszerűségét.

A két intézkedő rendőr jelentése megegyezően tartalmazza azon tényt, hogy az intézkedés időpontjában fokozott ellenőrzésben vettek részt, amelynek során kiemelt figyelmet kellett fordítani a kerület területén történő vagyoni elleni bűncselekményre, ezeken belül a lakásbetörésekre és a besurranásokra, amelyek száma az elmúlt időszakban megnövekedett. Mindkét jelentés szerint a szóban forgó helyen és időben a rendőrök egy sötét ruházatot viselő személyre figyeltek fel, akinek fején kapucni vagy sapka volt. Amikor elhaladtak ezen férfi, azaz a panaszos mellett, akkor ő egy lakóház bejárati kapujának apró ablakán nézett be, majd ezt követően a kapucsengőt kezdte el nyomkodni, majd ahogy továbbfigyelték őt azt tapasztalták, hogy a bejárati kaputól eltávolodva a járókelőket kezdi el személyre venni. A körzeti megbízott nem zárta ki, hogy a panaszos magatartása azért változott meg, mert észrevette jelenlétüket.

A Testület tekintettel arra, hogy a rendőrök a helyszínen a panaszossal azt közölték, hogy őt közrend és közbiztonsági okból igazoltatják, az értékelte, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdése megfelelő jogalapot teremtett-e a panaszos igazoltatásához, nem hagyva figyelmen kívül a rendőrök által hivatkozott körülményeket, szempontokat.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése tartalmazza az igazoltatás alapjául szolgáló indokokat. Ezen bekezdés a) pontja kimondja, hogy rendőr a feladata ellátása során „igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség által hivatkozott közbiztonsági és közrendvédelmi érdekre figyelemmel nem volt indokolatlan és cél nélküli a panaszos igazoltatása, illetve adatainak nyilvántartásokból történő ellenőrzése, tekintve, hogy a panaszos adatait bemondásra ismerték meg, mert személyazonosságra alkalmas igazolvány az intézkedéskor nála nem volt. A rendőrség által hivatkozott azon indok, miszerint a környéken a vagyoni elleni bűncselekmények száma növekvő tendenciát mutatott, amelyek visszaszorítása miatt fokozott ellenőrzés is elrendelésre került, összhangban áll a közbiztonsági és közrendvédelmi érdekre tekintettel történő személyazonosság megállapításával. A Testület megítélése szerint a két rendőr, figyelemmel a számukra meghatározott feladatra is, amely magába foglalta az általuk gyanúsított személyek intézkedés alá vonását, megalapozottan döntött a panaszos intézkedés alá vonásáról és igazoltatásáról.

A Testület az Rtv. idézett rendelkezése alapján megállapította, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el az igazoltatás tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyes adatok védelméhez fűződő joga nem szenvedett sérelmet.

3) A Testület a panaszos ruházatának átvizsgálása kérdésében pedig a következőket rögzíti.

Azt Rtv. 29. § (6) bekezdése kimondja, hogy (6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. Azaz Rtv. 29. § (6) bekezdése felhatalmazást nyújt az intézkedő rendőr számára, hogy annak szükségessége esetén az érintett személyt átvizsgálja, ugyanakkor ezen eszköz is a megfelelő indokkal alkalmazható.

A Testület álláspontja szerint a panaszos igazoltatását megalapozó helyzet, annak ismérvei és a rendőrök által meghatározott kritériumok – azaz a lakásbetörések, besurranások visszaszorítása érdekében való feladat végrehajtás és az általuk gyanúsnak vélt személyek intézkedés alá vonása – megfelelő indokot jelentettek a panaszos ruházatának átvizsgálásához. A Testület figyelemmel volt azon tényre is, hogy a panaszosnál személyazonosításra alkalmas igazolvány nem volt az intézkedés időpontjában.

A Testület a fenti indokolás alapján nem tartotta jogszerűtlennek a panaszos ruházatának átvizsgálását, ami által pedig nem sérült a panaszos személyi integritáshoz fűződő joga.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az egyes kifogások, így maga a szolgálati fellépés, az igazoltatás és a ruházatátvizsgálás kapcsán minden körülményt egybevetve nem történt rendőri mulasztás, ahogy jogszerűtlen intézkedés sem, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, személyes adatok védelméhez és a személyi integritáshoz fűződő joga, figyelemmel arra, hogy ezen alapjogok korlátozása jogszerű volt. Minderre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag